

РЕШЕНИЕ

№ 3689

гр. София, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2817** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Г. П. П., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. Я. С. - А., със съдебен адрес и адрес на призоваване: [населено място], [улица], блок Д, ет. 1, офис 107, тел. [ЕГН] срещу Решение № 415 от 25.01.2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 106-и състав, постановено по НАХД № 6574/2022 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 42-0000009/04.01.2022 г., издадено от Ч. А. К. – директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – С. /РД АА-С./, с което на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от Закона за автомобилните превози на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 6, ал. 1 ЗАвтП.

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност и необоснованост на оспореното съдебно решение. Твърди се, че лаконично са обсъдени събраните по делото доказателства, както и направените в жалбата оплакания, следствие на което не е установено действителното фактическо положение по делото. Излагат се доводи, че неправилно районният съд е приел, че водачът на МПС по вмененото нарушение е надлежен субект, който следва да носи административнонаказателна отговорност. Изтъква, че субект на вмененото нарушение може да бъде единствено „превозвач“ по

смисъла на пар. 1, т. 5 от ДР на ЗАвТП, а нито АУАН, нито НП са изложени обстоятелства, които да сочат, че П. е адресат на задължението по чл. 6, ал. 1 ЗавТП, както и такива относно това за собствена сметка или за друго касаторът е извършвал превоз на пътници. Моли съда за отмяна на въззивното решение и на потвърденото с него НП. Претендират се направените пред настоящата инстанция разноси.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява. Представени са допълнително писмени бележки, с които по същество се поддържа касационната жалба и се представя списък на разноските.

Ответникът по касационната жалба – Директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ в с.з. не се явява и не се представлява. Представено е писмено становище, в което са навеждат доводи за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор М. изразява становище неоснователност на жалбата.

Административен Съд С.-град, XI касационен състав, след като взе предвид и обсъди в съвкупност и поотделно наведените от касатора доводи и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, районният съд е установил следната фактическа обстановка: с постановление от 15.11.2021 г. на прокурор при СРП, на основание чл. 243, ал. 1 във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК, е прекратено наказателното производство по ДП № 15163/2021 г. по описа на 02 РУ СДВР, пр. пр. № 33515/2021 г. по описа на СРП за престъпление по чл. 234г НК.

Разпоредено е препис от прокурорския акт, ведно с материалите по делото, да се изпратят на ИА АА с оглед извършването на преценка за осъществено административно нарушение на ЗавТП от Г. П. П.. Въз основа на процесния прокурорски акт, при условията на чл. 36, ал. 2 ЗАНН, е издадено атакуваното наказателно постановление № 42- 0000009/04.01.2022 г. от Ч. А. К. – директор на РД АА- С., с което на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 ЗавТП на П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лева за това, че на 07.10.2021 г. около 12:15 часа в [населено място], като водач на лек автомобил от категория М1 с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на А. Г. П., П. извършва превоз на 2 бр. пътници срещу заплащане с маршрут от [улица]до [улица], без да притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници – административно нарушение по чл. 6, ал. 1 ЗавТП. Препис от наказателното постановление е връчен лично на П. на 19.04.2022 г. За да потвърди НП, СРС е приел от правна страна, че НП е издадено без допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяната му. Прието е, че извършването на вмененото нарушение е безспорно доказано, правилно е ангажирана отговорност на извършителя и липсват основания за третиране на конкретния случай

като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Решението на районния съд е правилно.

Районният съд се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която напълно се подкрепя от събраните доказателства. Проверена е валидността и законосъобразността на НП, вкл. сроковете за издаване, компетентността на издателите, задължителните реквизити. Съдът в цялост е установил фактическата обстановка, въз основа на задълбочено и подробно изследване и анализ на свидетелските показания и приложените писмени доказателства, които потвърждават фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Районният съд е обсъдил наведените в жалбата доводи, а оплакванията в жалбата в тази насока са неоснователни.

Разпоредбата на чл. 6, ал.1 ЗАвтП определя, че общественият превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, или удостоверение за регистрация - за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон. Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ води регистър на моторните превозни средства към лицензите на Общността и лицензите за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България и издава удостоверение по образец, определен с наредбата по чл. 7, ал. 3, за всяко превозно средство.

За гарантиране спазването на разпоредбата на чл. 6, ал.1 от ЗАвтП, законодателят е предвидил санкционни последици в нормата на чл. 91, ал. 1 от ЗАвтП, която се намира в Глава осма „Административнонаказателни разпоредби“. В тази норма законодателят е очертал обективните признаци, при наличието на които спрямо виновното лице ще се реализира административнонаказателна отговорност. Разпоредбата предвижда административно наказание глоба в размер на 2000 лева за водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без редовно издадени лиценз, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от регламент на европейските институции, от ЗАвтП и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

От обективна страна, нарушението се осъществява чрез извършване на превоз на пътници или товари с моторно превозно средство срещу заплащане, в отсъствието на редовно издадени документи, а субект на посочената разпоредба е водачът на моторното превозно средство, както правилно е посочено във въззивното решение. По делото още е безспорното е установено, че П. като водач на лек автомобил е извършвал превоз на 2 бр. пътници срещу заплащане с маршрут от [улица]до [улица], без да притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници. Последното не бе опровергано нито в хода на съдебното производство.

В съответствие с материалния закон са и изводите на СРС, че установената фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна страна нарушението, предмет на административнонаказателното обвинение, за което му е наложено предвиденото за това административно наказание във фиксирания в чл.93, ал. 1, т. 1 ЗАвПр размер – 2000 лв.

Неоснователни са оплакванията в жалбата досежно липсата на притежаване търговска дееспособност, респективно за чия сметка и от чие име е осъществявал превоза

касатора. Настоящата касационна инстанция изцяло споделя правните мотиви на районния съд в тази насока, поради което на осн. чл. 221, ал. 2 АПК препраща към тях и не следва да бъдат повтаряни.

По изложените съображения и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал. 2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като правилно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото ответникът има право на направените по делото разноски, но при липса на искане в тази насока, такива не се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 221 ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, XI касационен състав касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 415 от 25.01.2023 г. на Софийски районен съд по НАХД №6574/22, Наказателно отделение, 106-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.